

РЕШЕНИЕ

№ 19966

гр. София, 10.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 29.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **1344** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета (ЕС) № 952/2013 за създаване на Митническият кодекс на Съюза (Регламент 952/2013 /Митнически кодекс), във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) и чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалба на "УЕБ ТРЕЙД ГРУП" ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], чрез адв. В. АК - В., против Решение № 32-170312/26.05.2022 г. на директора на ТД Митница Б., като се иска отмяната на решението.

В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен като издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон - отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Счита се, че при издаване на оспореното решение са нарушени ЗМ и Регламент (ЕС) № 952/2013, доколкото не е спазен регламентирания в тях ред за определяне стойността на внесената от трета държава стока, поради което митническата стойност на стоката от МД с MR №20BG001008027230R6/12.11.2020 г., е определена при допуснато грубо нарушение на процедурата по чл.140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 и чл. 22, пар.6 от Регламент (ЕС) 952/2013 – митнически кодекс на Съюза. Следвало да се приложи чл.74, пар.1 от М., необосновано не е бил използван методът на договорната стойност на сходни стоки, както и на други приложими методи според оспорвания. Също изтъква доводи, че не са мотивирани изводите на органите за прилагане на информация от съмнителни сайтове. Претендира се присъждането на разноски.

Пред съда жалбата се поддържа чрез адвокати В. от АК – В. и Д., преупълномощена в съдебно заседание, като в ход по същество и в писмена защита се претендира и основателността ѝ.

Изтъква съображения, свързани с определянето на митническата стойност на конкретния автомобил. В това число при извършването на експертна оценка, но следвало митническият орган да установи и мотивира наличието на основания, които да доведат до неприемане на декларираната договорна стойност. Терминът „основателни съмнения“ е дефиниран в Регламент 2015/2447, позовава се и на възможността по чл.140 от същия Регламент за неприемане на договорната стойност и на даденото тълкуване от СЕС на разпоредбата с решението по преюдициално дело C-209/15. Претендира, че в случая несъмнено е могло да бъдат използвани договорни стойности на сходни стоки, митническите органи не изпълнили задължението си да обосноват „основателни съмнения“. Представената от митническите органи в превод на български език извадка от електронна страница в интернет не представлявала годно доказателствено средство за реално заплатената от дружеството цена на внесената стока. Митническите органи не са представили нито фактура, нито каквото и да било доказателство за плащане на посочената в извадката цена на стоката и сключен договор. Незаконосъобразно се заобикалял метода за определяне на митническата стойност по чл. 70 М. метод на договорната стойност на внасяните стоки. Посочената информация от неизвестен интернет сайт нямала по-голяма тежест от съдържащата се в митническата декларация за вноса на стоката в Б.. Пзовава се представените пред българските митнически власти и разписката/договор за покупко-продажбата на автомобила, представляваща доказателство за извършено плащане на доставната цена, представена в превод по делото от дружеството. Административният орган извършил превратно и едностранчиво преценката на доказателствата и така постановил неправилно решение, не е спазено и изискването по чл.74, пар.1 М. при отхвърляне на декларираната договорна стойност, да бъдат приложени следващите методи по параграфи 2 и 3 от същата разпоредба. В случая не била спазена и забраната за използване на по-високата от две възможни стойности, съгласно чл.144, пар.2, буква „б“ от регламент за изпълнение № 2015/2447, а именно между декларираната при вноса и декларираната при износа. Също излага и довод, че административният орган е променил декларираната договорна стойност без да оспори автентичността на представената Разписка № 5214/28.09.2020г., фактически договор за продажба на МПС, издадена от продавач Р. А. П. 22273 US31“ Ч., И., САЩ, с купувач дружеството „Уеб Трейд Груп“ ООД за закупуване на лек автомобил М. –Б., модел С400 4 М. за сумата от 1800 щатски долара + 400 щатски долара за доставката до В., общо 2200 щатски долара.

Ответникът - Директор на Териториална дирекция "Митница Б.", Агенция "Митници" се представлява от юрк. П., която в писмена молба до съда от 15.03.2024г. излага подробни доводи. Иска от съда да потвърди оспореното решение като правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган, позовава се на подробните съображения в писмената молба от 15.03.2024г. Претендира юрискусултско възнаграждение.

В посочената молба са изложени доводи, по същество идентични с мотивите на оспореното решение, в това число, че административното производство е стартирало с извършване на допълнителна проверка на митническа декларация на основание чл.84, ал.1, т.1 ЗМ, като митническите служители са анализирали всички приложени към митническата декларация документи и събраните допълнително доказателства – разпечатка от интернет страница www.autoauction.eu. Претендира се, че след обобщен анализ на данните от митнически декларации в М. за режим допускане за свободно обращение и за режим транзитна автомобили от позиция КН 8703 с държава на изпращане САЩ или К. за периода 01.06.2029г. до 01.06.2021г. са налице констатации за съмнения относно декларираната митническа стойност, в това число договорната стойност и елементите, които се прибавят към нея за автомобилите, за които са намерени данни за последна продажна цена в страната на износа. Въз основа на това и на

основание чл.48 от регламент (ЕС) № 952/2013 и чл.84, ал.1, т.1 от Закона за митниците (ЗМ), е извършен последващ контрол на митнически декларации за деклариране на автомобили от позиция 8703, изпратени от САЩ и К., за режим допускане до свободно обращение за същия период. Митническите служители, в случая от МБ Свободна зона, са извършили проверка – последващ контрол, при който са възникнали основателни съмнения досежно митническата стойност на процесния автомобил. Резултатът от проверката бил обективиран в докладна записка № 32-168901/25.05.2022г. от началника на МБ Свободна зона, и направено предложение до директора на ТД Митница Б.. Видно било от съобщение № 32-4418/06.01.2022 г. във връзка с открита информация за автомобил със същите характеристики и идентичен – номер на шаси, на страница <https://autoauctions.io> за публикувана продажна цена в размер на 11 800 щатски долара, която превишавала декларираната цена пред митническите органи в размер на 2200 щатски долара. При допускане на стоката за свободно обращение, са възникнали основателни съмнения за действителната цена на стоката, както и елементите, които се прибавят към нея. Приложените в преписката снимки от електронния сайт съдържали достатъчно информация, която да идентифицира съответния автомобил: номера на шаси; номера на аукциона, който бил наличен и в талона; изминат пробег който съвпадал с този в талона, продавач. Изтъква се, че номера на шасито е уникален, и информацията, свързана с него идентифицира напълно дадения автомобил. За възникналите съмнения жалбоподателят бил уведомен със съобщение с рег. № 32-4418/06.01.2022г. като му била предоставена възможност да изрази становище в 30-дневен срок от получаването на съобщението. Предвид обстоятелството, че възникналите съмнения не са отпаднали, е изготвена докладна записка, с предложение да бъде издадено решение за нова митническа стойност. Изтъква и процесуално съображение, че липсва нормативно изискване за съставяне на документ, предхождащ съобщението.

Претендира разноски, при условията на евентуалност, прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

По делото са приети доказателствата по административната преписка и допълнително представени в превод на български език доказателства по административната преписка, изслушано е и заключение на вещо лице.

Административен съд София-град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата проверка на служебна проверка на основание чл.168, ал.1 АПК на всички основания за законосъобразност по чл.146 АПК, то фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на оспорването

С т.7 и т.8 от диспозитива на оспореното Решение № 32-170312/26.05.2022г. на директора на ТД Митница Б., на основание чл.105, §3 и §4 от Регламент (ЕС) № 952/2013, са определени за вземане под отчет и досъбиране вносно мито 1624,71лв. и вр. чл.56 ЗДДС за вземане под отчет и досъбиране ДДС в размер на 3 574,37лв., общо в размер на 5 199,08лв., на основание чл.77, §3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 83, ал.1 ЗДДС, като длъжник за посочените задължения е определено дружеството- жалбоподател „УЕБ ТРЕЙД ГРУП“ ООД, е определено като длъжник за заплащането им.

По връчването на решението на задълженото лице съдът съобрази следното:

В жалбата на първо място са изложени мотиви за допустимост на съдебното производство на основание спазването на срока за обжалване на решението от датата на узнаването му. Претендира се, че органът е изпратил за връчване оспореното по делото решение на адрес, който не отговарял на адреса на управление на дружеството, вписан в Търговския регистър., поради което следвало да се приеме, че решението не било надлежно връчено. Представена е справка от Търговския регистър за адреса по седалището на дружеството, твърди се, че пощенските пратки за връчването на процесното решение не били изпратени на адреса по седалището на дружеството, "както повелявал законът, а до стар, неактуален и вече необслужван адрес." Следвало на основание чл.19а, ал.5 и ал.6 от Закона за митниците, не било надлежно връчено на дата 24.10.2022г. Изложени са съображения за материалната незаконосъобразност на решението. Към жалбата е приложено писмо от 12.01.2024г. на директора на Митница Б., с което уведомява дружеството, че оспореното решение било изпратено за връчване чрез Български пощи на адреса, посочен при регистрацията на "Е.", а именно : [населено място], [улица], било върнато два пъти - като непотърсено на 24.06.2022г. и като "непознат" на 08.09.2022г. с вписани дати на посещение на адреса. На основание чл.19, ал.5 и ал.6 от Закона за митниците, на 07.10.2022г. на таблото за съобщения и на официалната страница на Агенция Митници било публикувано съобщение с рег. № 32-338070/06.10.2022г., в което се указвало, че ако лицето не се яви или не се свърже с митническата администрация след изтичане на указания 14-дневен срок, решението ще се счита за редовно връчено на основание чл.19, ал.7 от ЗМ. Прието е, че след като представител на дружеството не се е явил, решението е свалено от таблото и се считало за връчено, влязло било в законна сила на дата 24.10.2022г. Идентични съображения са повторени в съпроводителното писмо на органа, с което жалбата е представена в съда.

Действително, в подадена декларация за допускане за свободно обращение и специален режим, подадена на дата 12.11.2020г., като от страна на дружеството е деклариран адрес [населено място], [улица], различен от адреса по седалището на дружеството към тази дата .- в [населено място] р-н М., [жк], [жилищен адрес] предвид вписаната промяна на адреса по седалището на дружеството на дата 05.11.2020г. в Търговския регистър, непроменен и понастоящем.

От данните по преписката и изявлението на административният орган за адреса, на който е връчено процесното решение то следва, че не е връчвано на адреса по седалището на дружеството, а на различен адрес.

Изискванията на чл.19а, ал.5 ЗМ за да бъде извършено връчване чрез поставяне на съобщение са следните: адресът на лицето е неизвестен или лицето, негов представител или пълномощник не могат да бъдат намерени на адреса на управление, след документирано издирване от митническите органи. Нито едно от трите изисквания не е изпълнено в конкретния случай. Дружеството - юридическо лице, вписано в Търговския регистър, е известен адрес - адресът по седалището на дружеството, вписан в регистъра. Следователно, не е изпълнено първото изискване - неизвестен адрес. Второ, разпоредбата изисква решението да е връчвано на адреса по седалището на дружеството, а не на друг адрес, заявен в хода на административното производство. Връчването на решението на митническия орган в случая не е извършено на адреса по седалището на дружеството. Не е изпълнено и третото изискване - "документирано издирване от митническите органи", доколкото за такова е прието връщането на решението като невръчено с отбелязване от Български пощи. Разпоредбата определя изрично органите, които следва да извършват "издирване" с оглед връчване. Органът неправилно се е позовал на неуспешното връчване чрез Български пощи, предвидено по чл.19а, ал.1 ЗМ, като относимо и към преценката по чл.19а, ал.5 ЗМ. Различни са лицата, чрез които следва да бъде извършено

върчването по двете разпоредби. В горния смисъл е и приетото в Определение № 4814 от 18.05.2022 г. по адм. д. № 4524/2022 г., I отд. на ВАС

Предвид всичко изложено, обосновано се иска от страна на жалбоподателя съдът да приеме, че процесното решение не е върчено на дата 24.10. 2022г. и от тази дата не започва да тече срок за оспорването му.

По допустимостта на жалбата съдът съобрази и следните обстоятелства:

Жалбата до съда е заведена на дата 24.01.2024г. Към жалбата са приложени доказателства за подаването ѝ чрез куриер на дата 23.01.2024г. По преписката е приложено електронно съобщение, изпратено на дата 02.12.2023г. от управителя на дружеството А. К. до ТД Митница Б., в което твърди, че "днес", т.е. на 02.12.2023г. се е запознал с решение на митницата, изпратено му от служител на НАП, влязло в сила и във връзка с което бил наложен заповест за спиране на банковата сметка на дружеството. Искане за разяснение за начина на върчване на това решение. Съдът не следва да приеме върчване на процесното решение чрез друг орган – публичен изпълнител, доколкото върчването по реда на ДОПК от орган на НАП има друг характер и цели. Редът по чл.19а ЗМ е специален ред, в отклонение от реда, предвиден по АПК и ДОПК.

Освен горното, в оспореното решение се съдържа общо отбелязване, че подлежи на обжалване „пред Административен съд на основание чл.145, ал.1 от АПК“ без да се посочи точно пред кой съд, което обстоятелство попада в приложното поле на чл.140 АПК и срокът за оспорване се удължава на два месеца съгласно същата разпоредба.

По изложените съображения, съдът следва да приеме, че процесното решение не е върчено по предвидения в закона ред, което следваше да докаже административният орган, а според указанието за реда на оспорване, срокът е два месеца от узнаването.

При изложените обстоятелства, жалбата следва да се приеме за процесуално допустима, като подадена от адресат на оспореното решение, засегнат от разпореденото с него и депозирана в предвидения от закона срок, предвид на което следва да бъде разгледана по същество.

По фактите съдът приема следното:

"Уеб Трейд Груп" ООД с митническа декларация с MR №20BG001008027230R6/12.11.2020 г., . е декларирал при режим допускане за свободно обращение автомобил ек автомобил М. –Б., модел С400 4 М., с декларирана договорна стойност представената Разписка № 5214/28.09.2020г., фактически договор за продажба на МПС, издадена от продавач Р. А. П. 22273 US31“ Ч., И., САЩ, с купувач дружеството „Уеб Трейд Груп“ ООД за закупуване на посочения автомобил за сумата от 1800 щатски долара + 400 щатски долара за доставката до В., общо 2200 щатски долара.

Както се посочи, с оспореното по делото Решение № 32-170312/26.05.2022г. на директора на ТД Митница Б., на основание чл.105, §3 и §4 от Регламент (ЕС) № 952/2013, са определени за вземане под отчет и досъбиране вносно мито 1624,71лв. и вр. чл.56 ЗДДС за вземане под отчет и досъбиране ДДС в размер на 3 574,37лв., общо в размер на 5 199,08лв., на основание чл.77, §3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 83, ал.1 ЗДДС, като длъжник за посочените задължения е определено дружеството- жалбоподател „УЕБ ТРЕЙД ГРУП“ ООД, е определено като длъжник за заплащането им. Мотивите на решението са следните:

1) С решението са определени нова митническа стойност по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и съответно, допълнителни задължения за довносяне на мито и ДДС, на основание възникнали основателни съмнения за декларираната договорна стойност при осъществяване последващ контрол на митническата декларация по реда на чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013

и чл. 84, ал. 1, т. 1 ЗМ.

2) Според мотивите на решението видно от административната преписка на основание чл.48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл.84, ал.1, т.1 от Закона за митниците (ЗМ), е извършен последващ контрол на митнически декларации за деклариране на автомобили от позиция 8703, изпратени от САЩ и К., за режим допускане до свободно обращение за същия период. Митническите служители, в случая от МБ Свободна зона, са извършили проверка – последващ контрол, при който са възникнали основателни съмнения досежно митническата стойност на процесния автомобил - резултатът от проверката бил обективиран в докладна записка № 32-168901/25.05.2022г. от началника на МБ Свободна зона, и направено предложение до директора на ТД Митница Б., според съобщение № 32-4418/06.01.2022 г. във връзка с открита информация за автомобил със същите характеристики и идентичен – номер на шаси, на страница <https://autoauctions.io> за публикувана продажна цена в размер на 11 800 щатски долара, която превишавала декларираната цена пред митническите органи в размер на 2200 щатски долара. Приложените в преписката снимки от електронния сайт съдържали достатъчно информация, която да идентифицира съответния автомобил: номера на шаси; номера на аукциона, който бил наличен и в талона; изминат пробег който съвпадал с този в талона, продавач. Изтъква се, че номерът на шасито е уникален и информацията, свързана с него идентифицира напълно дадения автомобил.

3) За възникналите съмнения жалбоподателят бил уведомен със съобщение с рег. № 32- 4418/06.01.2022г. като му била предоставена възможност да изрази становище в 30-дневен срок от получаването на съобщението. Според митническите органи, предвид обстоятелството, че възникналите съмнения не са отпаднали, е изготвена докладна записка, с предложение да бъде издадено решение за нова митническа стойност.

При тези факти и след уведомление на засегнатото лице по реда на чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, митническият орган е приел, че договорната митническа стойност следва да се определи в размер на 11800 щатски долара на основание чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013.

4) Изискани са данни от превозвача на стоката Е. И. Ш. Е. ЕООД относно стойността на транспортните разходи, за конкретен контейнер и коносамент, представени с митническата декларация, в резултат на което е представен манифест, съгласно който транспортните разходи за описания контейнер са 245,50 щатски долара за автомобил, които разходи на основание чл.71, пар1, буква д) от Регламент (ЕС)952/2013г.. са прибавени към митническата стойност.

5) При така установеното, митническата стойност на процесната стока, допусната до свободно обръщение е определен в размер на 19877,61 лв. (11800 щ. долара + 245,50 щ. долара по курс 1 щ. долар за 1,65021 лв.). При тези данни е са определени мито 10% в размер на 1987,76 лв., при което върху данъчна основа 21865,37 лв. (19877,61 лв. + 1987,76 лв.) е определено и задължение за ДДС в размер на 20% съгласно чл.66, ал.1, т. 2 ЗДДС - в размер на 4373,07 лв. Общо установените задължения при така определенията нова договорна стойност за мито и ДДС са в размер на 6360,83 лв.

След приспадане на изчисления и заплатен размер на база декларираните данни - за мито 363,05 лв. и за ДДС 798,70 лв. или общо 1161,75 лв., от установените задължения при промяната на декларираната митническа стойност, са установени допълнителни задължения за плащане в размер на 5199,08 лв. от които за мито 1624,71 лв. и за ДДС 3574,37 лв., които са и взети под отчет.

Следва да се посочи по фактите, че при вноса на автомобила е декларирана само договорна стойност в размер на 2200 щ. долара, що се касае до разходи, прибавени към цената на стоката, на основание чл.71, пар.1 от Регламент (ЕС) 952/2013г. - са нула. По делото е приета като доказателство разписка № 5214/28.09.2020 г., представена към процесната митническа декларация. В тази разписка е посочено, че доказва прехвърлянето на правото на собственост върху превозното средство от продавача на купувача, в нея като продавач е посочен Р. А. П. 22273 US 31", Ч., И. 46034, САЩ, а като купувач "Уеб Трейд Груп" ООД, в същата е посочен процесния автомобил, в част такси и плащания са посочени продажната цена 1800 щатски долара доставка на място Б. 400 щатски долара, общо 2200 щатски долара.

Съдът в определение по делото от 04.06.2024г. като е собсърдил доказателствата по делото, е приел за необходимо да бъдат събрани допълнителни доказателства, относими към установяването на митническата стойност на стоката от МД с MR №20BG001008027230R6/12.11.2020 г., декларирания внос на употребяван пътнически автомобил марка М., модел С -400, първа регистрация 2015г., с шаси № 55SWFGB4FU028332, внос от САЩ с декларатор по вноса "УЕБ ТРЕЙД ГРУП" ООД, а именно:

1) Допълнително са изискани да бъдат представени в превод на български език, представените по адм. преписка и на лист 72 от делото „А. and W.“ и лист 73 Г. С.. В мотивите на оспореното решение е посочен документ С.

of title , представен от дружеството, обсъден на л. 4 от оспореното решение, т. 2 от първия абзац на страницата.

2.Документите по делото на лист 72 „A. and W.“ и лист 73 G. C.,съдът е приел за относими към прехвърляне на права върху процесния автомобил между собствениците по веригата. Видно от документ на стр. 73 от делото, върху поставена лепенка се съдържат данни за автомобила, посочено е L.: 38241730 и R. A., K. 1226) и QR код. На същия документ се съдържа и втори QR код с цифрови обозначения и букви, които съвпадат с кода на документа на л. 72. Кодовете от този вид съдържат информация, логично във връзка с документа, на който са поставени. Доколкото за разчитането им са необходими специални знания, съдът е допуснал съдебна компютърна експертиза.

Негово е задължението да представи в пълнота цялата информация и всички доказателства във връзка декларирания внос на употребяван пътнически автомобил марка M., модел C -400, първа регистрация 2015г., с шаси № 55SWFGB4FU028332, внос от САЩ, в това число по делото.

Съдът е поставил на вещото лице следните въпроси:

вещо лице по съдебно-компютърна експертиза, което след като се запознае с доказателствата по делото и документите, представени по делото на лист 72 „A. and W.“ и лист 73 G. C. в читаемата им част, и извърши допълнителни проверки по негова преценка, да отговори на следните въпроси:

1.Какви данни съдържат QR кодовете върху посочените документи? Вещото лице да възпроизведе точно съдържанието в заключението, а в случай, че е възможно съдържанието да се възпроизведе чрез разпечатване на хартиен носител.

2.Да извърши проверка в базата данни на МВР за евентуалната регистрация на употребяван пътнически автомобил марка M., модел C -400, първа регистрация 2015г., с шаси № 55SWFGB4FU028332, внос от САЩ, в случай, че е регистриран, като отговори на въпроса:

3.Документите на л. 72 и 73 от делото представяни ли са за регистрацията на автомобила, респективно данните от QR кодовете върху тези документи посочвани ли са или ползвани при регистрацията, в това число за доказване на право на собственост върху автомобила или други относими за регистрацията обстоятелства?

По делото е назначени за вещо лице доц. Б.,

Вещото лице е посочило в приетите основно и допълнителни заключения, че QR -кода на копието на документа G. C. "не можа да бъде разчетен чрез оптично и лазерно устройство". "Б.-кодовете", поставени на „A. and W.“ и G. C., както и на по-ясните им копия, са идентични и съдържат поредица от цифри и букви 38241730B. Също така вещото лице е пробвало разчитането на бар-кодовете чрез няколко стандартни системи, описани от вещото лице.

Същото е посочило, че процесния автомобил не е регистриран в Отдел Пътна полиция.

Вещото лице е дало информация, че терминът Л. номер се използва при производството на стоки и еквивалентния термин на български е "партиден номер". Това е уникален идентификатор, който се дава на партида артикули, номерата на партидите се използват за проследяване на артикули през целия производствен процес и могат да се използват за идентифициране на изтеглени артикули или продукти с дефекти. При автомобилостроенето и други комплексни производства, Л. номер се присвоява на един артикул и към него се свързват серийните номера на всички вложени в автомобила компоненти. Допълнително вещото лице уточни в съдебно заседание, че конкретният производител М. Б. няма практика да определя за автомобилите си Л. номер. Самият термин Л. номер се отнася както за търг, така и за партиди. Вещото лице разграничава QR- код и бар-кодове на документите за изследване, но същите не са разчетени.

Няма спор, че информацията от сайта, приложена към заключението на вещото лице, където единствено е открило идентичност на Л. номера върху документите за процесния автомобил, е идентична с описаната в решението на ответника, - автомобилът е продаден на цена от 11 800 щ.д. на търг, съдържа се и дата 04.08.2020г., както и данни за процесния автомобил- номера на шаси, Л. номер 38241730. Данни относно купувача липсват.

Правни изводи на съда

По спазването на изискванията за компетентност и форма

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно посочената норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Следователно, оспореното решение на директора на Териториална

дирекция Митница Б. към Агенция "Митници" е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съгласно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., вр. чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия, поради което същото е издадено от компетентен орган. Оспореното решение е в изискуемата писмена форма и в него от формална страна са посочени фактическите и правните основания за издаването му. Предвид изложеното, не са допуснати нарушения на изискванията за законност по чл.146, т.1 и т.2 АПК.

По спазването на процесуалните правила и съответствието с материалния закон :

Съдът констатира служебно, че не е изтекъл давностният срок по чл. 103, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Административното производство е започнало по инициатива на митническите органи, тоест служебно и спрямо него се прилага давностния срок за установяване на митнически задължения, предвиден в чл. 103, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, а именно 3 години от датата на която е възникнало задължението. Процесното митническо задължение е възникнало на 12.11.2020 г., когато е подадена и приета митническата декларация. Тригодишният давностен срок би изтекъл на 12.11.2023 г., но преди тази дата с изх. № 32-4418/06.01.2022 г. е издадено съобщението по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. - л. 38 от делото., връчено на 10.01.2022г. на дружеството - л. 37 от делото. На основание чл. 103, § 3, б. "б. " от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. производството се спира, когато в съответствие с член 22, параграф 6 митническите органи съобщават на длъжника мотивите, въз основа на които възнамеряват да го уведомят за митническото задължение, като спирането е през периода от датата на съобщението до края на срока, в който на длъжника е предоставена възможност да изрази становището си. В случая дружеството не е представило становище, а срокът е до 09.02.2022г. Оспореното решение е от дата 26.05.2022г., т.е. преди изтичането на тригодишния срок.

Съдът констатира, че са спазени правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението, и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок. Съобщението е получено от дружеството, адресат на спорното решение и от същото е постъпило становище.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за допуснато съществено процесуално нарушение на разпоредбата на чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение 2015/2447, изразяващо се в това, че няма мотиви за основанията, въз основа на които са възникнали основателни съмнения за декларираната митническа стойност по разглежданата декларация. Нормата на 140, § 1 от Регламент за изпълнение сочи, че когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Относно основанията за изложените съмнения, митническите органи са изложили доводи за различията между декларирана вносна стойност пред българските митнически власти и стойност на автомобила на търг, както и съображения, че не са представени изисканите доказателства - за договорната стойност и доказателства за плащането ѝ. Всички тези доводи се основават на събрани и обсъдени доказателства, като е безспорно, че дружеството не е подкрепило декларираната митническа стойност на стоката с доказателства, че представлява платена или подлежаща на плащане договорна стойност. Процесната разписка (S. receipt /B. of sale) № 5214/28.09.2020г. самостоятелно не е доказателство нито, че цената е платена, нито, поради констатираните разлики с цената на търга, че обективира изцяло договорената цена за стоката.

В хода на самото производство дружеството – декларатор, като вносител и страна по сделката, би следвало да разполага с всички доказателства по сделката, що се касае до определянето и плащането на цената, имало е възможност да представи всички доказателства, с които разполага и да изложи своите правни и фактически съображения срещу изводите на митническите органи.

Видно от писмото от 06.01.2022г. до дружеството, искането за представяне на документи се основава на чл.48 от МК и чл. 84, ал.1, т.1 ЗМ, от което следва, че е извършена проверка на декларираната с МД с MRN№20BG001008027230R6 стока - катастрофирал пътнически автомобил.

В рамките на процесната проверка не са засягати въпроси, поставящи под въпрос износа или вноса на конкретната декларирана стока, а само такива, свързани с приемането или отхвърлянето на декларирана на основание чл.70, пар.1 МК договорна митническа стойност. Спрямо дружеството -жалбоподател са осъществени действия, които преценени в съвкупност, са относими към извършване на проверка в рамките на последващия контрол по чл. 84, ал.1, т.1 ЗМ, тъй като проверката е концентрирана само до точността и пълнотата на декларираната митническа стойност на стоката

за целите на определянето на действително дължимия размер на вносното мито и ДДС. Митническият орган е извършил последващ контрол на подадената митническа декларация като е взел предвид както представените доказателства при подаването ѝ, така и събраната допълнителна информация, с цел установяване истинността на данните от декларацията, като не са поставени под въпрос законосъобразността на действията по поставяне на стоката под режим "допускане за свободно обращение ", предвид на което не приложим процесуалният ред по чл. 84, ал. вр. чл.84а и сл. ЗМ за такъв контрол. В резултат на осъществения контрол по чл.84, ал.1 т.1 ЗМ е отхвърлена декларираната митническа стойност и е определена нова такава за вноса по процесната МД .

За проверката по чл.84, ал.1, т.1 ЗМ е приложим общият принцип по чл.19, ал.7 ЗМ за компетентност на митническия орган по мястото на възникване на фактите и обстоятелствата, които изискват вземането на решение, тъй като не е предвидено изрично друго. В случая компетентността за издаването на решението по чл.19, ал.7 ЗМ е на директора на ТД Митница Б., то проверката, съответно правомощията на митническите органи по чл. 84, ал.1, т.1 ЗМ следва да бъдат упражнени от митнически органи от администрацията на същата ТД, което в случая е спазено, тъй като издателите на съответните актове при проверката са органи от структурата на ТД Митница Б..

В рамките на проверката митническите органи могат след вдигане на стоките, да проверяват точността и пълнотата на информацията, подадена в митническа декларация и придружаващите я документи. В случая, в резултат на извършената проверката, за митническите органи са възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, поради което по МД действително е следвало да бъде определена нова митническа стойност на основание разпоредбите на митническото законодателство.

Що се касае до задължението на митническия орган да постанови решението си след като събере всички относими доказателства - чл.35, ал.1 АПК и общият принцип за служебното начало в процеса по чл.9 АПК, също принципът за добра администрация по чл.41 от Хартата, тъй като се касае за приложимост на правото на ЕС, то тези принципи са нарушени поради следното:

1. Твърденията на митническите органи по фактите - за установена различна договорна стойност на закупуване на процесния автомобил от декларираната, не се установяват от информацията под формата на разпечатки от сайта www.autoauctions.io В тази информация липсват данни относно купувача, с който е приключил търга на 04.08.2020 г., тъй като не е

отразено кой е закупил процесния автомобил за сумата от 11800 U.. Информацията за цена на търга на конкретния автомобил, не може да се приравни на действително договорена или платена от вносителя. Посочената като информация цена на търга неправилно поради това е възприета еднозначно и като цена за стока при внос на територията на ЕС. Освен това, решението на митническия орган е основано на предположение за извършена продажба на възприетата стойност. В мотивите на оспореното решение органът е посочил, че към датата на аукциона 04.08.2020г., последен собственик на катастрофиралия автомобил е Р. А. Р., като разсъжденията му са "В случай, че *вероятно е била осъществена препродажба* с купувач У. трейд Г. ООД "..., което не само е бланкетно и сочи на предположение, а не на категорична установеност на елементите, формиращи митническата стойност, съответно данъчната основа за облагане с ДДС.

2. Приетото от митническите органи, че след като продавач на превозното средство, съгласно данните от сайта е Р. А. партс, и продажбата е осъществена на цена от 11 800 щ. долара на дата 04.08.2020г., то и към датата на разписката за продажба с купувач У. трейд Г.- 28.09.2020г., цената на автомобила следва да бъде идентична, не съответства нито логически на данните, нито е обосновано с доказателства. Информацията от сайта, приета от митническите органи за достоверна и договорна стойност на стоката, не представлява служебна и/или официална такава, нейната достоверност не е гарантирана, респективно не може да се използва като база данни или за сравнение с декларираната митническа стойност на автомобила, има само информативен, неофициален характер. Ответникът е допуснал грешка при преценката на данните от сайта като официален документ и с обвързваща достоверност без да извърши собствена проверка на тези данни от гледна точка на предвидените методи за определяне на митническа стойност. Т. фактическо и правно положение по правото на ЕС дори не е допустимо по отношение на докладите от разследванията на О. - структура на ЕС, които съгласно член 11, § 2 от Регламент /ЕС/ 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11.09.2013 г., в сила от 1.10.2013 г. представляват допустими доказателства в административното и наказателно производство в държавите членки, където е възникнала необходимост от използването им, по начина и при условията, приложими за административните доклади, изготвени от инспектори на националната администрация. Въз основа на посоченото, докладите на О. имат характер на официален свидетелстващ документ по смисъла на чл.179 ГПК вр. чл.144 АПК, който се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила по отношение на установените в него

факти. Въпреки това, в Решение 28 октомври 2021 година, по дело C-650/19 P, V. С. К., Съдът на ЕС приема, че що се касае до последващите действия от страна на държавите членки въз основа на докладите на О., Съдът, след като цитира чл.11, пар.1 и пар.3 от Регламент /ЕС/ 883/2013, извежда в същото решение, че: "От текста и структурата на тези разпоредби следва, че органът, до който са отправени тези препоръки, **трябва да извърши собствена проверка** и да изслуша засегнатото лице, преди да приеме решение, което може да има неблагоприятни последици за него." Собствената проверка по решението на СЕС касае данните, установени при разследването от О..

3. По делото е приета като доказателство разписка № 5214/28.09.2020 г., представена към процесната митническа декларация. В тази разписка е посочено, че доказва прехвърлянето на правото на собственост върху превозното средство от продавача на купувача, в нея като продавач е посочен Р. А. П. 22273 US 31", Ч., И. 46034, САЩ, а като купувач "Уеб Трейд Груп" ООД, в същата е посочен процесния автомобил, в част такси и плащания са посочени продажната цена 1800 щатски долара доставка на място Б. 400 щатски долара, общо 2200 щатски долара. Що се касае до твърдението на адв. Г., че тази разписка не е оспорена относно автентичността ѝ, то в нито един от екземплярите на разписката, представени по делото, няма подпис за продавача, нито има печат, не съдържа и подпис на купувача. Следователно, освен, че не може да бъде преценявана като едностранно изявление на посочения в нея продавач, в което твърди неблагоприятни за него данни, не може да бъде считана и за договор за продажба на МПС, доколкото липсва изразено съгласие на купувача, липсва и начин на плащане на цената, срок на плащане, банкова сметка, договорки за превозвач и т.н. В казуса по делото макар и да е обосновано предположението на митническите органи, че не са представени убедителни доказателства за договорната цена на процесния автомобил, изводите за определената нова договорна стойност не са обосновани с предвидени в митническото законодателство методи за определянето на стойността, респективно съответстващите им данни и доказателства. В случая, предвид преценката на органа за наличието на основателно съмнение дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума и доколкото не може еднопосочно и безпротиворечиво да се установи каква е действителната договорна стойност на стоката, е било налице основанието за пристъпване към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност. Митническият орган обаче не е приложил нито един от тези

методи при издаването на оспореното по делото решение.

4. В казуса по делото митническият орган преди да издаде оспореното решение не е извършил собствена проверка на информацията, предоставена за продажбата на процесното катастрофирало МПС, в това число не е изложил съображения за приложимост или не на всеки от методите по чл.74, пар.2 МК, подкрепени с доказателства от системите за деклариране на внос на стоки. В случая задължението на компетентният митнически орган да извърши собствено разследване, което да доведе до правилното определяне на митническата стойност, не е спазено. Претърпените при ПТП или друга интервенция повреди не изключват извършването на съпоставка за идентичност или сходство с други автомобили от тази марка или модел, в това число поради спецификите на увреждането. Законодателят на ЕС, като е имал възможността, не е определил методите по букви а) и б) от чл.74, пар.2 Регламент (ЕС) №952/2013 като неприложими при внос на катастрофирали автомобили от трети страни. Липсват дори данни за повредите по автомобила, които да се вземат предвид при проверката за идентичност или сходство, и тъй като такова не е установявано що се касае до декларирана цена при внос, то в хода на съдебното производство не е допустимо да бъде установявана митническата стойност по реда на чл.74, пар.2 от Регламент 952/2013, т.е. не е допустимо съдът да реши въпроса по същество за дължимите мито и ДДС по процесния внос.

По тези съображения, при допуснато съществено нарушение на процесуалното си задължение да установи и обсъди служебно всички относими доказателства, да прецени същите от гледна точка на тяхната достоверност, сигурност и доказателствена сила, е следвало да приложи методите по чл.74, пар.2 Регламент 952/2013 за определяне на митническата стойност, митническият орган необосновано и недоказано е приложил стойност от недостоверен източник, съответно необосновано е определил данъчната основа по чл.70 от Регламент 952/2013 за облагане с мито и ДДС.

6. Ответникът е допуснал и логическа грешка, като е приел транспортни разходи в размер на 245 щ. долара при посочени в размер на 400 щатски долара разходи за доставка пристанище Б. в разписката за продажба, с продавач Р. А. партс, в която като купувач е посочен У. Т. Г. ООД. Цената по разписката в размер на 2 200 щ. долара включва и доставка на място Б..

7. Разпоредбата на чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 дава възможност на митническите органи, при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70, §

1 от М., да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения като предпоставка за не приемането на декларираната митническа стойност е върху митническите органи и въз основа на предоставените му доказателства съдът следва да определи дали съмненията на митническия орган са основателни (т. 36 от цитираното решение на СЕС по делото Е. 2004 Н. К.).

Изложеното до тук обосновава и извод, че оспореното решение е издадено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - чл.35 АПК вр. принципа за служебното начало по чл. 9 АПК, което от своя страна е съществено, тъй като нарушението ако не беше извършено, е възможен различен резултат, на принципа за правото на добра администрация - за справедливо и в съответствие с принципа за законност установяване на митническа стойност по конкретния внос. Също нарушението е довело и до издаването на оспореното решение в противоречие с материалния закон. Предвид изложеното, процесното решение е незаконосъобразно - чл.146, т. 3 и т.4 АПК - нарушение на служебното задължение за събиране на доказателства, довело и до необоснованост и материална незаконосъобразност относно приложимия метод за определяне на митническата стойност, незаконосъобразно поради противоречието му с чл. 144, пар.2 от Регламента за изпълнение, поради което следва да бъде отменено. и материална незаконосъобразност относно приложимия метод за определяне на митническата стойност, незаконосъобразно поради противоречието му с чл. 144, пар.2 от Регламента за изпълнение, поради което следва да бъде отменено.

Съдът в производството по делото дължи проверка за законосъобразност на основанията по чл.146 АПК на оспореното решение, но не може събира доказателства за пръв път и да приложи методите по чл.74, пар.2 МК, като замести митнически орган С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за плащането им, поради което съдът дължи присъждането им - списък по чл.80 ГПК с приложени доказателства. Същите възлизат на обща стойност от 1530 лв., от които: 50 лева внесена държавна такса, 980 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия, които не са прекомерни, предвид осъщественото процесуално представителство от адвоката по делото, както и фактическа и правна сложност на делото, 500 лв. за разноски за вещо лице.

Съдът на основание изложеното и чл.172 АПК,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ по жалба на "УЕБ ТРЕЙД ГРУП" ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], Решение № 32-170312/26.05.2022 г. на директора на ТД Митница Б..

ОСЪЖДА Агенция Митници, чрез Териториална дирекция Митница Б., да заплати на "УЕБ ТРЕЙД ГРУП" ООД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], сумата от 1530 лв. / хиляда петстотин и тридесет лева/ за разноси.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението с касационна жалба пред Върховен административен съд.

Съдия